

ศีลนะ หมายถึง ความตั้งใจไว้ด้วยดี

สมาทานัง หมายถึง จะทำกายกรรม วาจกรรมและการดำเนินชีวิตไม่ให้กระจัดกระจาย ทำความเป็นผู้มีศีลให้เกิดไว้ในใจ

ศีลเป็นกุศล ต้องทำกุศลจิตให้เกิด เราจะดำเนินตามรอยพระอรหันต์ พระอรหันต์ไม่ฆ่าสัตว์ ไม่เบียดเบียนสัตว์ตลอดชีวิต ตั้งจิตไปกับเมตตา และทำกรุณาจิตให้เกิดขึ้น ขวนขวายปรารถนาจะให้สัตว์พ้นทุกข์

การบูชาคุณของ
พระพุทธเจ้า

ใช้เจตจำนงใจตั้งใจ ใจที่เป็นไปกับเมตตา บูชาคุณของ
พระพุทธเจ้า เดินตามรอยพระอรหันต์

ดอกไม้เป็นของภายนอก เอาการกระทำเป็นการบูชา เป็นธรรมบูชา หรือปฏิบัติบูชา ทำศีลที่ยังไม่เกิด ให้เกิดยิ่งขึ้นไป กุศลศีลที่เกิดขึ้นต่างหากจึงเป็นปฏิบัติบูชา

การรักษาศีลที่ไม่มีที่สุด

ศีล สำคัญกว่าทรัพย์
ศีล สำคัญกว่าญาติ
ศีล สำคัญกว่าอวัยวะ
ศีล สำคัญกว่าชีวิต

ถ้าถึงคราวที่ต้องสละ ต้องกล้าสละชีวิตเพื่อจะรักษาธรรมะ

ถ้าศีล๕ ห้ามน้อยค่อยย่อหย่อน
แต่ถ้าเป็นของเขาห้ามเคล้าเคลีย
พรหมจริยาท่านห้ามขาด
รักษาศีลทรงพรตพรหมจรรย์
อาการของคนคู้จู้รู้เค้า
มีโทษหนักนักหนาอย่ากังวล

คู่ของตนตามใจศีลไม่เสียว
เรื่องฟัวเมียร้ายนักประจักษ์ตา
ตัดสวาทชายหญิงเป็นมิ่งขวัญ
อย่าเห็นหากตามใจตน
หากทำเข้าศีลขาดพินาศบ่น
ทั้งฟัวตนเมียตัวอย่านัวเนีย

ข้อที่๔ มุสาอย่าพูดเท็จ
ไม่ทันรู้เรื่องราวให้เข้าใจ

เบ็ดเตล็ดบอกเล่าเที่ยวกล่าวไข
ถือเอาไปเป็นข้อที่ยั่วต่อเติม

ศีลเป็นตัวการตั้งเจตจำนง จงใจ ตั้งใจ ที่จะทำให้กายกรรมตั้งไว้ด้วยดี
วจีกรรมตั้งไว้ด้วยดี การดำเนินชีวิตตั้งไว้ด้วยดี

เพราะเหตุนั้น ธรรมะนี้จึงชื่อว่าศีล เป็นเครื่องตั้งไว้ด้วยดี ไม่ทำกายทุจริต
ให้เกิดขึ้น ไม่ทำวจีทุจริตให้เกิดขึ้น ไม่ทำอาชีวะที่เป็นมิจฉาชีพให้เกิดขึ้น

เจตนาที่ตั้งไว้ด้วยดี ตั้งไว้ด้วยกุศลไม่ใช่ราคะ โทสะ โมหะ

มีศรัทธาความเชื่อมั่นที่จะฝึกตน มีใจรัก ภาคเพียรทำ มีความ
แก้แกล้งล่าอาญาญ จิตจดจ่อตั้งมั่น ในการจะฝึกตน มีปัญญาวิจัย
แยกแยะในการที่จะฝึกตน

ฉันทะ วิริยะ จิตตะ ปัญญา กระตุ้นเตือน ในการที่จะฝึกตน

ความกระจัดกระจาย

ที่นี้หมายถึง กายกรรม วจีกรรม การดำเนินชีวิต ที่ทุศีล
ในที่นี้ไม่ได้หมายถึงสมาธิกระจัดกระจาย

ศีลควบคุมกายกรรม วจีกรรม การดำเนินชีวิตไม่กระจัดกระจาย

สัมมาวาจา

พูดดี พูดเป็นประโยชน์ พูดแล้วน่าฟัง พูดแล้วรู้สึกชื่นใจ

อาหารภาโว

ทรงไว้ การรองรับไว้ ด้วยอำนาจเป็นที่ตั้งมั่นด้วยภาวะที่เป็น
ประธาน เหตุแห่งความเป็นไปที่ไม่หวั่นไหวของกุศลธรรมทั้ง
หลายที่จะเกิดขึ้นต่อไป

เพราะสภาพของกุศลตั้งมั่น แข็งแรง มีพลัง

เป็นสหชาติ เกิดพร้อมกัน

เป็นสหชาตนิสสยะ อาศัยกันและกันเกิดขึ้น

เป็นอัญญมัญญะ ซึ่งกันและกัน ประกอบกันเกิดขึ้น

จึงรองรับคุณธรรมที่ละเอียดยิ่งขึ้น พัฒนาขึ้นไปได้

การรองรับในที่นี้ต่างจาก
การรองรับซึ่งกันและกัน
อาศัยกันและกันของ ดิน
น้ำ ไฟ ลม

อาการรองรับของนามธรรม เกี่ยวกับ นามธรรมมีกำลังขึ้น
เช่นเจตนาที่งดเว้นจากการฆ่า การลัก การประพฤติผิดในการ
เมื่อตั้งเจตนาบ่อยๆ เจตนาจะไปกระตุ้นเตือน เจตนาเหมือน
หัวหน้า

ดิน น้ำ ไฟ ลมต่างรองรับกันและกันเป็นธรรมชาติที่ไม่รู้เรื่อง เป็นรูปธรรม
แต่การรองรับของนามธรรมนี้เป็นการรองรับในฐานะกระตุ้นเตือน ให้มีพลัง
มากขึ้น

ศีลเป็นเบื้องต้นของสมาธิ

เมื่อศีลเกิดบ่อยๆ ยังปราโมทย์ ปีติ ปัสสัทธิ สุข สมาธิ
ยังปรุฏมณานเป็นต้น ให้ตั้งขึ้นได้

ศีลเป็นเบื้องต้นของ
พรหมจรรย์

ในที่นั้นคือ ศาสนพรหมจรรย์ (ศีล สมาธิ ปัญญา)

สีตละ

ผลปรากฏของศีลคือเป็นผู้มี กาย วาจา ใจ สะอาด
ใครอยู่ใกล้ก็รู้สึกสงบเย็น สภาพชุดความคิดดี จิตใจงาม
ร่มเย็นมีเมตตา สงบความเร่าร้อนได้
ศีลเกิดขึ้นมีความไม่เดือดร้อนใจทันที ไม่เครียด

คำถาม ฝึกสมาธิแบบพุทโธมา แล้วจะปฏิบัติวิปัสสนาอย่างไร

ฟังไปเรื่อยๆ ให้เข้าใจก่อน ตั้งแต่ทานกุศล ศีลกุศล พอพิจารณาถึงภวานากุศลก็จะไม่ยาก

เช่นเมื่อกุศลศีลเกิดขึ้น เห็นกาย วาจา การเลี้ยงชีพสะอาด สภาพความไม่เดือดร้อนใจเกิด ปราโมทย์ปีติเกิดได้ง่าย ฐานแห่งการให้จิตหลอมรวมเป็นหนึ่งมีมาก ไม่ได้มีแต่พุทโธเท่านั้น บางครั้งเครียดจากงานก็ไม่สามารถท่องพุทโธได้

คนที่เจริญทานกุศล ศีลกุศลได้ดี จะสามารถวางท่าที่ทางใจได้ดี ไม่เอาความอยากความต้องการความยึดติดไปบังคับว่าให้สิ่งทั้งหลายเป็นตามใจที่อยากให้เป็น แต่จะมองทุกอย่างตามความเป็นจริง จึงเข้าใจและวางได้จริงๆ ปัญญามาชำระให้มองทุกอย่างอย่างเข้าใจ เราเห็นกิเลสในตนแล้วระงับได้ เข้าใจตนเองและผู้อื่น